

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. december 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Morten Duus
Sagsnr.: 2014-0037-0090
Dok.: 1398082

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 93 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 26. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 93 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.) (L 72):

”Kan ministeren bekræfte, at man kunne tidsbegrænse flygtninges opholdstilladelse yderligere ved en administrativ ændring af udlændingebekendtgørelsen?”

Svar:

Det kan oplyses, at udlændingebekendtgørelsens regler for så vidt angår *varighed* af en tidsbegrænset opholdstilladelse vil kunne ændres administrativt.

Med lovforslaget foreslås der imidlertid indført en ny *midlertidig beskyttelsesstatus* i udlændingelovens § 7, stk. 3, som meddeles i de tilfælde, hvor forpligtelsen til at yde beskyttelse i henhold til internationale konventioner, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, har baggrund i en særlig alvorlig situation i hjemlandet præget af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile. Det skyldes, at de gældende regler i § 7, stk. 2, ikke tager højde for den særlige situation, som asylansøgere, der er på flugt fra generelle forhold i hjemlandet, er i. Denne gruppes behov for beskyttelse er generelt mere midlertidigt, idet beskyttelsen har baggrund i en særlig alvorlig generel situation, som efter omstændighederne vil kunne ændre sig over kort tid.

Endvidere foreslås det, at der som udgangspunkt ikke skal kunne meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 til en ægtefælle eller samlever eller til børn af en udlænding, som er meddelt opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, og som ikke har fået denne opholdstilladelse forlænget. Denne ændring af familiesammenføringsreglerne vil ikke kunne gennemføres administrativt.

Ved at fastsætte i udlændingeloven, hvilke udlændinge der gives midlertidig beskyttelsesstatus, sikres det endvidere, at statusvalget kan påklages til Flygtningenævnet.